

Αριθ. Πρωτ. _____
Διεκπ. _____

Από τα επίσημα Πρακτικά της ΜΖ', 5 Δεκεμβρίου 2008, Συνεδρίασης της Ολομέλειας της Βουλής, στην οποία ψηφίστηκε το παρακάτω σχέδιο νόμου:

Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των παιδιών κατά της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης, μέτρα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και την αποσυμφόρηση των καταστημάτων κράτησης και άλλες διατάξεις

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των παιδιών κατά της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης, που υιοθετήθηκε από την Επιτροπή Υπουργών στις 12 Ιουλίου 2007, στη 1002η συνεδρίαση των Αναπληρωτών Υπουργών, και άνοιξε για υπογραφή στο Lanzarote (Ισπανία) στις 25 Οκτωβρίου 2007, το κείμενο της οποίας στο πρωτότυπο στην αγγλική και γαλλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Άρθρο 1

1. Δεν επιτρέπεται η άσκηση επαγγέλματος που συνεπάγεται επαφή με παιδιά, στον δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα, σε όσους διώκονται ή έχουν καταδικασθεί για εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας παιδιών και της οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής παιδιών.

2. Φορείς του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, οι δημόσιες υπηρεσίες, τα Ν.Π.Δ.Δ. και οι κοινωνικοί φορείς δύνανται να εκπονούν προγράμματα:

α) για την ευαισθητοποίηση, στα θέματα της προστασίας των δικαιωμάτων των παιδιών, των προσώπων που έχουν τακτικές επαφές με τα παιδιά στους τομείς της εκπαίδευσης, της υγείας, της κοινωνικής προστασίας, της Δικαιοσύνης και των δυνάμεων της τάξης, καθώς και σε τομείς που σχετίζονται με δραστηριότητες αθλητικές, πολιτιστικές και αναψυχής,

β) για την ενημέρωση, εκπαίδευση και επιμόρφωση των προσώπων που αναφέρονται στην περίπτωση α΄, σχετικά με τη γενετήσια εκμετάλλευση και κακοποίηση των παιδιών, τα μέσα διάγνωσής τους και τη δυνατότητα αναφοράς στις αρμόδιες υπηρεσίες σχετικών υποψίων,

γ) για την αξιολόγηση και αποτροπή του κινδύνου διάπραξης αδικημάτων γενετήσιας εκμετάλλευσης ή κακοποίησης παιδιών από άτομα που φοβούνται ότι μπορούν τα ίδια να διαπράξουν οποιοδήποτε από τα αδικήματα αυτά,

δ) για την ευαισθητοποίηση του ευρύτερου κοινού, στο πλαίσιο ενημερωτικών εκστρατειών, για το πρόβλημα της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών και για τα προληπτικά μέτρα που μπορεί να ληφθούν.

Στην κατάρτιση των προγραμμάτων αυτών επιδιώκεται να λαμβάνεται υπόψη η άποψη των παιδιών, καθώς και της Κοινωνίας των Πολιτών, των μέσων πληροφόρησης και επικοινωνίας και του ιδιωτικού τομέα.

Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, καθορίζονται οι λεπτομέρειες που είναι αναγκαίες για την κατάρτιση και εφαρμογή των προγραμμάτων αυτών.

Άρθρο 2

1. Στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση εισάγονται προγράμματα ενημέρωσης των παιδιών για τους κινδύνους γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης και για τα ενδεικνυόμενα μέσα προστασίας σε συνεργασία με τους γονείς των παιδιών, ανάλογα με το στάδιο ανάπτυξής τους και όπου αυτό είναι πρόσφορο. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της διάταξης αυτής.

2. Στα θύματα της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παρέχεται βραχυπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη συνδρομή για τη σωματική και ψυχοκοινωνική τους αποκατάσταση. Στα πρόσωπα που είναι κοντά στο θύμα παρέχεται ψυχολογική υποστήριξη.

3. Επιτρέπεται σε όσους έχουν υποχρέωση τήρησης εχεμύθειας και έρχονται κατά την εργασία τους σε επα-

φή με παιδιά, να αναφέρουν στην αρμόδια αρχή, κατά παρέκκλιση της ανωτέρω υποχρέωσης (του επαγγελματικού απορρήτου), οποιαδήποτε κατάσταση για την οποία έχουν εύλογη αιτία να πιστεύουν ότι ένα παιδί είναι θύμα γενετήσιας εκμετάλλευσης ή κακοποίησης.

4. Με διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Δικαιοσύνης, καθορίζονται:

α) ο τρόπος συντονισμού, σε εθνικό και τοπικό επίπεδο, των διαφόρων υπηρεσιών που είναι αρμόδιες για την προστασία, την πρόληψη και την καταπολέμηση της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης των παιδιών,

β) ο τρόπος συνεργασίας των δημοσίων αρχών μεταξύ τους, καθώς και με την Κοινωνία των Πολιτών, όπως είναι οι μη κυβερνητικές οργανώσεις και οι εθελοντικοί οργανισμοί,

γ) η δημιουργία κέντρων συγκέντρωσης δεδομένων και πληροφοριών για την παρακολούθηση και αξιολόγηση του φαινομένου της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης των παιδιών, με την επιφύλαξη του ν. 2472/1997 (ΦΕΚ 50 Α΄), όπως κάθε φορά ισχύει και

δ) η δημιουργία γραμμής άμεσης βοήθειας μέσω τηλεφώνου, διαδικτύου ή άλλου μέσου ή τρόπου παροχής βοήθειας, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα

Άρθρο 3

1. Στο άρθρο 337 του Ποινικού Κώδικα προστίθενται παράγραφοι 3 και 4, ως εξής:

« 3. Ενήλικος, ο οποίος μέσω διαδικτύου ή άλλου μέσου επικοινωνίας, αποκτά επαφή με πρόσωπο που δεν συμπλήρωσε τα δεκαπέντε έτη και, με χειρονομίες ή προτάσεις ασελγείς, προσβάλλει την αξιοπρέπεια του ανήλικου στο πεδίο της γενετήσιας ζωής του, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών. Αν η πράξη τελείται κατά συνήθεια ή αν επακολούθησε συνάντηση, ο ενήλικος τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών.

4. Ενήλικος, ο οποίος μέσω διαδικτύου ή άλλου μέσου επικοινωνίας, αποκτά επαφή με πρόσωπο που εμφανίζεται ως ανήλικο κάτω των δεκαπέντε ετών και, με χειρονομίες ή προτάσεις ασελγείς, προσβάλλει την αξιοπρέπεια του στο πεδίο της γενετήσιας ζωής του, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους. Αν η πράξη τελείται κατά συνήθεια ή αν επακολούθησε συνάντηση με το εμφανιζόμενο ως ανήλικο πρόσωπο, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών.»

2. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 338 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται εδάφιο ως εξής:

« Αν ο παθών είναι ανήλικος, τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.»

3. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 338 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται εδάφιο ως εξής:

« Αν ο παθών είναι ανήλικος, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών.»

4. Οι περιπτώσεις α΄, β΄ και γ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 339 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίστανται ως εξής:

«α) αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δώδεκα έτη, με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών,

β) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δώδεκα αλλά όχι τα δεκατέσσερα έτη, με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και

γ) αν συμπλήρωσε τα δεκατέσσερα και μέχρι τα δεκαπέντε έτη, με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών.»

5. Η παράγραφος 2 του άρθρου 339 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι ασελγείς πράξεις μεταξύ ανηλίκων κάτω των δεκαπέντε ετών δεν τιμωρούνται, εκτός αν η μεταξύ τους διαφορά ηλικίας είναι μεγαλύτερη των τριών ετών, οπότε επιβάλλονται μόνο αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα.»

6. Στο άρθρο 339 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

« 4. Όποιος εξωθεί ή παρασύρει ανήλικο, που δεν συμπλήρωσε τα δεκαπέντε έτη, να παρίσταται σε ασελγή μεταξύ άλλων πράξη, έστω και αν δεν συμμετέχει σε αυτήν, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών.»

7. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 342 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται περίπτωση ζ´, ως εξής:

« ζ. από πρόσωπο που καταχράται τη διανοητική ή σωματική αναπηρία του ανηλίκου».

8. Οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 342 του Ποινικού Κώδικα καταργούνται.

9. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 344 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

« Στις περιπτώσεις των άρθρων 337 παράγραφος 1 και 341 για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση.»

10. Η περίπτωση α´ της παραγράφου 1 του άρθρου 345 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

« α. ως προς τους ανιόντες με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν ο κατιών δεν είχε συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του, με κάθειρξη αν ο κατιών είχε συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο αλλά όχι το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας του, με φυλάκιση μέχρι δύο ετών αν ο κατιών έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας του.»

11. Η περίπτωση α´ της παραγράφου 4 του άρθρου 348Α του Ποινικού Κώδικα, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 10 του άρθρου δεύτερου του ν. 3625/2007 (ΦΕΚ 290 Α´), αντικαθίσταται ως εξής:

« α. αν τελέσθηκαν κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια».

12. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης β´ της παραγράφου 4 του άρθρου 348Α του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

« β. αν η παραγωγή του υλικού της παιδικής πορνογραφίας συνδέεται με την εκμετάλλευση της ανάγκης, της ψυχικής ή της διανοητικής ασθένειας ή σωματικής δυσλειτουργίας λόγω οργανικής νόσου ανηλίκου ή με την άσκηση ή απειλή χρήσης βίας ανηλίκου ή με τη χρησιμοποίηση ανηλίκου που δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος».

Άρθρο 4

Μετά το άρθρο 348Α του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 348Β ως εξής:

«Άρθρο 348Β

Προσέλκυση παιδιών για γενετήσιους λόγους

Όποιος με πρόθεση, μέσω της τεχνολογίας πληροφόρησης και επικοινωνίας, προτείνει σε ενήλικο να συνα-

νήσει ανήλικο, που δεν συμπλήρωσε τα δεκαπέντε έτη, με σκοπό τη διάπραξη σε βάρος του των αδικημάτων των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 339 και 348Α, όταν η πρόταση αυτή ακολουθείται από περαιτέρω πράξεις που οδηγούν στη διάπραξη των αδικημάτων αυτών, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων έως διακοσίων χιλιάδων ευρώ.»

Άρθρο 5

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 349 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όποιος, για να εξυπηρετήσει την ακολασία άλλων, προάγει ή εξωθεί στην πορνεία ανήλικο ή υποθάλπει ή εξαναγκάζει ή διευκολύνει ή συμμετέχει στην πορνεία ανηλίκων, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και με χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων έως πενήντα χιλιάδων ευρώ.»

2. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 349 του Ποινικού Κώδικα προστίθενται περιπτώσεις ε´ και στ´, ως εξής:

« ε. με τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας,

στ. με προσφορά ή υπόσχεση πληρωμής χρημάτων ή οποιουδήποτε άλλου ανταλλάγματος.»

3. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 352Α του Ποινικού Κώδικα, όπως προστέθηκε με την παράγραφο 11 του άρθρου δεύτερου του ν. 3625/2007, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

« Στα προγράμματα αυτά συμμετέχουν και οι διωκόμενοι ή οι υπόδικοι, εφόσον συναινούν, χωρίς η συμμετοχή τους αυτή να επηρεάζει το δικαίωμα της υπεράσπισης και το τεκμήριο της αθωότητας.»

Άρθρο 6

Τροποποιήσεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

1. Το άρθρο 108Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως προστέθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου τρίτου του ν. 3625/2007, αντικαθίσταται ως εξής:

« Ο ανήλικος - θύμα των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 323Α παρ. 4, 324, 336, 337 παρ. 3 και 4, 338, 339, 342, 343, 345, 346, 347, 348, 348Α, 349, 351, 351Α του Ποινικού Κώδικα έχει τα δικαιώματα που προβλέπονται από τα άρθρα 101, 104 και 105 και αν ακόμη δεν παρίσταται ως πολιτικός ενάγων.

Επίσης έχει δικαίωμα ενημέρωσης από τον αρμόδιο εισαγγελέα εκτελέσεως ποινών για την προσωρινή ή οριστική απόλυση του δράστη, καθώς και για τις άδειες εξόδου από το κατάστημα κράτησης.»

2. Μετά το πρώτο εδάφιο του άρθρου 185 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

« Στον πίνακα περιλαμβάνονται παιδοψυχίατροι, και ελλείψει αυτών, ψυχίατροι και ψυχολόγοι εξειδικευμένοι στα θέματα γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών.»

3. Στο άρθρο 200Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 5, ως εξής:

«5. Οι παράγραφοι 1 έως και 4 εφαρμόζονται και για κακουργήματα της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης ανηλίκων. Τα στοιχεία τα σχετικά με την ταυτότητα και τα γενετικά χαρακτηριστικά (DNA) των προσώπων που καταδικάζονται αμετάκλητα φυλάσσονται στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας.»

4. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 226Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως προστέθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου τρίτου του ν. 3625/2007, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

« Κατά την εξέταση παρίσταται ο παιδοψυχίατρος ή ο παιδοψυχολόγος και ο ανήλικος μπορεί να συνοδεύεται από τον νόμιμο εκπρόσωπό του, εκτός εάν ο ανακριτής απαγορεύσει την παρουσία του προσώπου αυτού με αιτιολογημένη απόφασή του για σπουδαίο λόγο, ιδίως σε περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων ή ανάμειξης του προσώπου αυτού στην ερευνώμενη πράξη.»

Άρθρο 7

Το άρθρο πέμπτο του ν. 3625/ 2007 αντικαθίσταται ως εξής:

« Στις υποθέσεις ανηλικών θυμάτων των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 323Α παρ. 4, 324, 336, 337 παρ. 3 και 4, 338, 339, 342, 343, 345, 346, 347, 348, 348Α, 348 Β, 349, 351, 351Α και 353 του Ποινικού Κώδικα, η ανάκριση διεξάγεται κατ' απόλυτη προτεραιότητα και περατώνεται για τα κακουργήματα και συναφή πλημμελήματα σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 21 του ν. 663/1977 (ΦΕΚ 215 Α'). Ο προσδιορισμός δικασίμου ορίζεται, σε πρώτο βαθμό, το βραδύτερο εντός έξι μηνών από την παραπομπή της υπόθεσης στο ακροατήριο και, σε δεύτερο βαθμό, εντός τεσσάρων μηνών από την άσκηση της έφεσης. Η αβεβαιότητα ως προς την πραγματική ηλικία του θύματος δεν εμποδίζει την έναρξη της ποινικής διαδικασίας.»

Άρθρο 8

Προστασία μαρτύρων

Κατά την ποινική διαδικασία, για τις πράξεις της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών, μπορεί να λαμβάνονται μέτρα για την αποτελεσματική προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό των μαρτύρων ή των οικείων του ανηλικού, όπως ορίζονται από τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 9 του ν. 2928/2001 (ΦΕΚ 141 Α').

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ - ΠΛΑΙΣΙΟ 2004/757/ΔΕΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ. ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΝΟΜΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ (Ν. 3459/2006 – ΦΕΚ 103 Α')

Άρθρο 9

1. Η περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Πωλεί, αγοράζει, προσφέρει, διανέμει ή διαθέτει σε τρίτους με οποιονδήποτε τρόπο, αποστέλλει ή παραδίδει υπό οποιεσδήποτε συνθήκες, αποθηκεύει ή παρακαταθέτει ναρκωτικά ή μεσολαβεί σε κάποια από τις πράξεις αυτές.»

2. Στην παράγραφο 1 του αυτού ως άνω άρθρου προστίθεται περίπτωση ιδ', ως εξής:

«ιδ) Προβαίνει σε παραγωγή, κατασκευή ή εκχύλιση ναρκωτικών ουσιών.»

Άρθρο 10

Στον Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά προστίθεται άρθρο 23Α, ως εξής:

«Άρθρο 23Α

1. Οι προβλεπόμενες για τις πράξεις του πρώτου εδαφίου του άρθρου 23 ποινές επιβάλλονται και όταν η πράξη αφορά μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών, καθώς και στην περίπτωση που αφορά ναρκωτικά τα οποία βλάπτουν τα μέγιστα την υγεία δηλαδή από εκείνα που προβλέπονται στο άρθρο 1, εάν η χρήση τους είτε προκάλεσε σημαντικές βλάβες σε τρίτο πρόσωπο και ειδικότερα τις προβλεπόμενες από το άρθρο 310 Π.Κ. σωματικές βλάβες είτε προκάλεσε τέτοιες σωματικές βλάβες στην υγεία πολλών ατόμων.

2. Με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών και με χρηματική ποινή δύο χιλιάδων εννιακοσίων (2.900) μέχρι διακοσίων ενενήντα χιλιάδων (290.000) ευρώ, τιμωρείται ο δράστης πράξεως από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 20, όταν αυτό τελέστηκε στο πλαίσιο δραστηριότητας εγκληματικής οργάνωσης, όπως αυτή ορίζεται στα άρθρα 187 και 187Α Π.Κ..

3. Με την ίδια ποινή τιμωρείται η πράξη της προηγούμενης παραγράφου όταν αφορά πρόδρομες ουσίες με πρόθεση να χρησιμοποιηθούν κατά ή για την παραγωγή ναρκωτικών ουσιών υπό τις προβλεπόμενες στη διάταξη της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου περιστάσεις.»

Άρθρο 11

Η περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 27 του Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά αντικαθίσταται ως εξής:

«β) δεν συντρέχει στο πρόσωπο του υπαιτίου διακεκριμένη περίπτωση ή επιβαρυντική περίπτωση κατά τα άρθρα 21, 23 και 23Α του παρόντος.»

Άρθρο 12

Στον Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά προστίθεται άρθρο 33Α, ως εξής:

«Άρθρο 33Α

Ευθύνη και κυρώσεις νομικών προσώπων

1. Εφόσον οι πράξεις που προβλέπονται στις διατάξεις των άρθρων 20, 23 και 23Α, καθώς και οι πράξεις της απόπειρας και συμμετοχής σε αυτές τελέστηκαν από φυσικό πρόσωπο που ενεργεί προς όφελος νομικού προσώπου, ατομικά ή ως μέλος οργάνου αυτού που κατά το νόμο ή σύμφωνα με το καταστατικό του ασκεί διευθυντική εξουσία εντός αυτού και έγκειται, είτε στην εκπροσώ-

πηση του είτε στην άσκηση ελέγχου είτε στη λήψη αποφάσεων στο όνομα του νομικού προσώπου, ανεξάρτητα από τις ποινικές ευθύνες των φυσικών προσώπων που είναι φυσικοί ή ηθικοί αυτουργοί των ανωτέρω εγκλημάτων, ή και συνεργοί σε αυτά, στα ως άνω νομικά πρόσωπα επιβάλλονται με απόφαση του προϊσταμένου της οικείας περιφερειακής διεύθυνσης της υπηρεσίας ειδικών ελέγχων (ΥΠ.Ε.Ε.) του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών:

α) Διοικητικό πρόστιμο τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ.

β) Προσωρινή ή σε περίπτωση υποτροπής οριστική απαγόρευση άσκησης εμπορικής δραστηριότητας και πρόσκαιρος ή σε περίπτωση υποτροπής οριστικός αποκλεισμός από φορολογικά και άλλα ευεργετήματα, καθώς και από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις.

γ) Προσωρινή ή οριστική παύση της λειτουργίας του καταστήματος, του γραφείου ή των εν γένει εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούσαν για την τέλεση του εγκλήματος.

2. Επίσης επιβάλλεται διάλυση του νομικού προσώπου με δικαστική απόφαση - όπου αυτό προβλέπεται - κατά τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις.

3. Σε κάθε περίπτωση εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 37 και 38 του παρόντος Κώδικα.

4. Οι ίδιες κυρώσεις επιβάλλονται στο νομικό πρόσωπο και όταν η έλλειψη εποπτείας ή ελέγχου από φυσικό πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 κατέστησε δυνατή την τέλεση ποινικών αδικημάτων που αναφέρονται στις διατάξεις των άρθρων 20, 23 και 23Α του παρόντος Κώδικα από οποιονδήποτε τρίτο που υπόκειται στην εξουσία του.»

Άρθρο 13

Στο άρθρο 42 του Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά προστίθενται παράγραφοι 6 και 7, ως εξής:

«6. Οι ελληνικές δικαστικές αρχές έχουν δικαιοδοσία να επιλαμβάνονται των αξιόποινων πράξεων του παρόντος Κώδικα ακόμη και όταν αυτές έχουν τελεσθεί στην αλλοδαπή, από Έλληνες υπηκόους, εφαρμοζόμενες κατά τα λοιπά των διατάξεων του άρθρου 123 Κ.Π.Δ..

7. Οι ελληνικές δικαστικές αρχές του τόπου της έδρας ή της πραγματικής εγκαταστάσεως του νομικού προσώπου προς όφελος του οποίου διαπράχθησαν αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται στον παρόντα Κώδικα, έχουν δικαιοδοσία και αρμοδιότητα δώξεως και εκδικάσεως των πράξεων αυτών.»

Άρθρο 14

Η παράγραφος 3 του άρθρου 30 του Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο ενεργών την προανάκριση ή κύρια ανάκριση διατάσσει υποχρεωτικά την άμεση διενέργεια πραγματογνωμοσύνης, εάν υποβληθεί ισχυρισμός του κατηγορουμένου ότι είναι τοξικομανής (ουσιοεξαρτημένος) εντός είκοσι τεσσάρων (24) ωρών από τη σύλληψή του ή κατά την αρχική απολογία του, ο οποίος καταχωρείται στην έκθεση σύλληψης, εξέτασης ή απολογίας. Στην περίπτωση που ο επ' αυτοφώρω συλληφθείς κατηγορούμενος υποβάλλει τον κατά τα άνω ισχυρισμό στον ενεργούντα την προανάκριση, αυτός μεριμνά για την άμεση λήψη δειγμάτων σωματικών υγρών (ούρων και αίματος) και τυχόν άλλου βιολογικού υλικού και για την αποστολή αυ-

τών στα Εργαστήρια της Διεύθυνσης των Εγκληματολογικών Ερευνών της Ελληνικής Αστυνομίας ή της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας ή των δημόσιων νοσοκομείων ή στα Εργαστήρια των Α.Ε.Ι. της χώρας, προς εξέταση για τη διαπίστωση ύπαρξης στον οργανισμό του κατηγορουμένου τοξικών ουσιών ή φαρμάκων. Η λήψη των εν λόγω δειγμάτων σωματικών υγρών πραγματοποιείται από το αρμόδιο ιατρικό προσωπικό του εφημερεύοντος δημόσιου νοσοκομείου της περιοχής, σύμφωνα με τις διατυπώσεις που ορίζονται από την προβλεπόμενη στην προηγούμενη παράγραφο κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Δικαιοσύνης. Η λήψη αίματος του κατηγορουμένου προς εξέταση δεν γίνεται μόνο στην περίπτωση, κατά την οποία σύμφωνα με ιατρική πιστοποίηση από δημόσιο νοσοκομείο υπάρχουν ειδικοί παθολογικοί λόγοι συνεπεία των οποίων θεωρείται επικίνδυνη για την υγεία και τη ζωή του. Οι πραγματογνώμονες εξετάζουν τον κατηγορούμενο αμέσως μόλις τους γνωστοποιηθεί η σχετική παραγγελία και σε κάθε περίπτωση το αργότερο εντός σαράντα οκτώ (48) ωρών, συντάσσουν δε και υποβάλλουν την έκθεσή τους όσο το δυνατόν ταχύτερα, λαμβάνοντας υπόψη και τα αποτελέσματα της κατά τα άνω τοξικολογικής ανάλυσης των σωματικών υγρών και τυχόν άλλου βιολογικού υλικού. Αν οι πραγματογνώμονες αποφανθούν ότι υπάρχει εξάρτηση, πρέπει να καθορίσουν και το είδος της (σωματική ή ψυχική) και αν είναι δυνατόν το βαθμό της, το συνήθως χρησιμοποιούμενο ναρκωτικό (εξαρτησιογόνο), την ημερήσια δόση, την κατάλληλη θεραπευτική αγωγή και, αν τους ζητείται ειδικώς με την παραγγελία, την επίδραση της εξάρτησης στον καταλογισμό.»

Άρθρο 15

Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 29 του Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3459/2006 (ΦΕΚ 103 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«Ειδικά για τις ναρκωτικές ουσίες της ηρωίνης, κοκαΐνης και κατεργασμένης και ακατέργαστης κάνναβης, θεωρείται, εκτός εάν το δικαστήριο κρίνει άλλως, ότι καλύπτει τις ανάγκες ενός χρήστη, έστω και εξαρτημένου, όταν το όριο της κατασχεθείσης ποσότητας κάθε επί μέρους ναρκωτικής ουσίας, ανεξαρτήτως καθαρότητας, δεν υπερβαίνει το μικτό με την άμεση συσκευασία βάρος του ενός και ημίσεως (1¹/₂) γραμμαρίου ηρωΐνης ή κοκαΐνης, των είκοσι (20) γραμμαρίων ακατέργαστης κάνναβης και των δύο και ημίσεως (2¹/₂) γραμμαρίων κατεργασμένης κάνναβης. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Δικαιοσύνης μπορεί να καθορίζεται και για τις υπόλοιπες ναρκωτικές ουσίες, που αναφέρονται στο άρθρο 1 του παρόντος Κώδικα, το όριο της ως άνω ελάχιστης ποσότητας που καλύπτει τις ανάγκες ενός χρήστη, έστω και εξαρτημένου, για ορισμένο χρόνο.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ

Άρθρο 16

1. Η περιοριστική της ελευθερίας ποινή, η οποία δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη και κατά την έναρξη ισχύος του

παρόντος νόμου έχει καταγνωσθεί αμετακλήτως ή καθίσταται αμετάκλητη εντός έξι μηνών, μετατρέπεται, με αίτηση του καταδικασθέντος, σε χρηματική. Η αίτηση υποβάλλεται εντός έξι μηνών στο δικαστήριο που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση και γίνεται δεκτή εκτός εάν, με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση, το δικαστήριο κρίνει, από την εν γένει συμπεριφορά του καταδικασθέντος, τη βαρύτητα του εγκλήματος και την προσωπικότητά του, ότι η μετατροπή δεν αρκεί για να αποτρέψει τον δράστη από την τέλεση άλλων, ανάλογης βαρύτητας, αξιόποινων πράξεων. Οι ως άνω διατάξεις εφαρμόζονται και για τα εγκλήματα που προβλέπονται στην παράγραφο 11 του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικα, καθώς και για τις ήδη συγχωνευθείσες ποινές, από τις οποίες η βαρύτερη δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη φυλάκισης.

2. Το ελάχιστο ποσό της κατά την προηγούμενη παράγραφο μετατροπής ορίζεται, για κάθε ημέρα φυλάκισης, σε τρία (3) ευρώ. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 5 του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικα και της 50492/2008 (ΦΕΚ 1112 Β΄) κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης.

3. Η κατά τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων μετατραπείσα περιοριστική της ελευθερίας ποινή μπορεί να μετατρέπεται περαιτέρω, με την ίδια ή μεταγενέστερη απόφαση του δικαστηρίου που αποφάσισε τη μετατροπή, σε ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας, αν το ζητεί ή το αποδέχεται εκείνος που καταδικάσθηκε και εφόσον η παροχή τέτοιας εργασίας από τον συγκεκριμένο καταδικασμένο είναι εφικτή.

4. Στο τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, στην περίπτωση καθορισμού συνολικής ποινής, αρκεί η βαρύτερη ποινή φυλάκισης να μην υπερβαίνει τα τρία έτη.»

Άρθρο 17

1. Κρατούμενοι οι οποίοι, κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εκτίουν ποινή φυλάκισης για πλημμελήματα, απολύονται με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής, υπό τον όρο της ανάκλησης, χωρίς τη συνδρομή των προϋποθέσεων των άρθρων 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα, εφόσον:

Α) Η ποινή τους έχει διάρκεια μέχρι δύο έτη και έχουν εκτίσει ή εκτίουν με οποιονδήποτε τρόπο το ένα πέμπτο αυτής.

Β) Η ποινή τους έχει διάρκεια μεγαλύτερη των δύο ετών και έχουν εκτίσει ή εκτίουν με οποιονδήποτε τρόπο το ένα τρίτο αυτής.

2. Όσοι απολύονται, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, αν υποπέσουν, μέσα σε τρία έτη από την αποφυλάκισή τους, σε νέο από δόλο τελούμενο έγκλημα και καταδικαστούν αμετάκλητα οποτεδήποτε σε ποινή στερητική της ελευθερίας μεγαλύτερη του έτους, εκτίουν αθροιστικά και το υπόλοιπο της ποινής, για την οποία έχουν απολυθεί υπό όρο.

3. Οι διευθυντές των σωφρονιστικών καταστημάτων υποβάλλουν, μέσα σε πέντε ημέρες από τη δημοσίευση

του παρόντος νόμου, στον εισαγγελέα του τόπου έκτισης της ποινής τους φακέλους των καταδικών, οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου.

4. Απολύσεις που γίνονται, κατά τις διατάξεις του παρόντος, ανακοινώνονται από τους διευθυντές των καταστημάτων κράτησης στις αρμόδιες υπηρεσίες ποινικού μητρώου και καταχωρούνται στα οικεία δελτία των απολυθέντων.

5. Η υπό όρον απόλυση, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος, δεν κωλύεται από τη μη καταβολή των δικαστικών εξόδων και της χρηματικής ποινής που τυχόν επιβλήθηκε.

Άρθρο 18

1. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 40 του Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά αντικαθίσταται ως εξής:

«Όσοι καταδικάζονται σε ποινή κάθειρξης για παράβαση του παρόντος Κεφαλαίου υπό τις επιβαρυντικές περιστάσεις των άρθρων 23 και 23Α του παρόντος μπορούν να απολυθούν, υπό τον όρο της ανάκλησης, εφόσον έχουν εκτίσει προκειμένου για πρόσκαιρη κάθειρξη τα τέσσερα πέμπτα (4/5) της ποινής τους και προκειμένου για ισόβια κάθειρξη τουλάχιστον είκοσι πέντε (25) έτη.»

2. Η παράγραφος 11 του άρθρου 31 του Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά αντικαθίσταται ως εξής:

«11. Επιτυχής ολοκλήρωση του εγκεκριμένου, σύμφωνα με το νόμο, θεραπευτικού προγράμματος συντήρησης και απεξάρτησης αναγνωρίζεται ως ελαφρυντική περίπτωση κατά την επιμέτρηση της ποινής.»

3. Στις περιπτώσεις β΄ και γ΄ της παραγράφου 4 του άρθρου 30 του Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά αντί των λέξεων και αριθμού «του άρθρου 23» τίθενται οι λέξεις και αριθμοί «των άρθρων 23 και 23Α».

Άρθρο 19

1. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 287 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως έχει αντικατασταθεί από το άρθρο 2 παράγραφος 12 του ν. 2408/1996 (ΦΕΚ 104 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε εντελώς εξαιρετικές περιστάσεις και εφόσον η κατηγορία αφορά σε εγκλήματα για τα οποία προβλέπεται ποινή ισόβιας κάθειρξης ή πρόσκαιρης κάθειρξης με ανώτατο όριο τα είκοσι έτη, η προσωρινή κράτηση μπορεί να παραταθεί για έξι το πολύ μήνες με ειδικά αιτιολογημένο βούλευμα:».

2. Οι υπόδικοι οι οποίοι, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, έχουν συμπληρώσει δώδεκα μήνες προσωρινής κράτησης και η κατηγορία που τους έχει απαγγελθεί δεν εμπίπτει στα εγκλήματα της προηγούμενης παραγράφου του παρόντος άρθρου, απολύονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 287 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο 20

Η παράγραφος 1 του άρθρου 110Α του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η απόλυση υπό όρο χορηγείται ανεξαρτήτως της συνδρομής των προϋποθέσεων των άρθρων 105 και 106,

εφόσον ο κατάδικος νοσεί από σύνδρομο επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας, από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια και υποβάλλεται σε τακτική αιμοκάθαρση, από ανθεκτική φυματίωση ή είναι τετραπληγικός, καθώς και από κίρρωση του ήπατος με αναπηρία άνω του εξήντα επτά τοις εκατό (67%) ή από γεροντική άνοια έχοντας υπερβεί το ογδοηκοστό έτος της ηλικίας ή από κακοήθη νεοπλασμάτα τελικού σταδίου.»

Άρθρο 21

1. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του Σωφρονιστικού Κώδικα, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2776/1999 (ΦΕΚ 291 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση, σε αυτόν που καταδικάσθηκε σε ποινή κάθειρξης με τις επιβαρυντικές περιστάσεις των άρθρων 23 και 23Α του Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά (ν. 3459/2006), τακτικές άδειες χορηγούνται εφόσον έχει εκτίσει τα δύο πέμπτα ($\frac{2}{5}$) της ποινής του χωρίς ευεργετικό υπολογισμό ημερών ποινής λόγω εργασίας και η κράτηση έχει διαρκέσει τουλάχιστον ένα έτος.»

2. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 37 του Σωφρονιστικού Κώδικα προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Αυτός ο προσδιορισμός δεν μπορεί να εξικνεϊται σε άσκηση λογοκρισίας με περιορισμό της ενημέρωσης του κρατουμένου.»

Άρθρο 22

Τα τέσσερα πρώτα εδάφια της παραγράφου 1 του άρθρου 56 του Σωφρονιστικού Κώδικα, όπως έχουν αντικατασταθεί από την παράγραφο 2 του άρθρου 2 του ν. 2943/2001 (ΦΕΚ 203 Α'), αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Η τακτική άδεια διαρκεί από μία έως έξι ημέρες, στις οποίες συνυπολογίζονται οι Κυριακές και οι αργίες. Εφόσον ο κατάδικος έχει ήδη εκτίσει με οποιονδήποτε τρόπο τα δύο πέμπτα ($\frac{2}{5}$) της ποινής του και σε περίπτωση ποινής ισόβιας κάθειρξης δώδεκα έτη, η διάρκεια της άδειας μπορεί να αυξάνεται έως τις εννέα ημέρες, οι οποίες υπολογίζονται κατά τα οριζόμενα στο προηγούμενο εδάφιο. Η συνολική διάρκεια των αδειών ενός καταδίκου δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις σαράντα πέντε ημέρες το έτος.»

Άρθρο 23

1. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 69 του Σωφρονιστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν μέσα στα ανωτέρω χρονικά διαστήματα επιβληθεί νέα πειθαρχική ποινή, ο χρόνος διαγραφής της υπολογίζεται από τη λήξη του χρόνου διαγραφής που προβλέπεται για την εκάστοτε προηγούμενη πειθαρχική ποινή, εκτός εάν οι ομοειδείς πειθαρχικές ποινές έχουν συγχωνευτεί. Η συγχώνευση ομοειδών ποινών γίνεται, ύστερα από αίτηση συγχώνευσης του καταδίκου, από το πειθαρχικό συμβούλιο του καταστήματος, στο οποίο κρατείται. Κατά τη συγχώνευση, η βαρύτερη ποινή επαυξάνεται τουλάχιστον κατά το ένα τρίτο ($\frac{1}{3}$) εκάστης των λοιπών συντρεχουσών πειθαρχικών ποινών και όχι άνω των δύο τρίτων ($\frac{2}{3}$).»

2. Οι πειθαρχικές ποινές που έχουν επιβληθεί σε ήδη κρατούμενους κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος διαγράφονται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 69 του Σωφρονιστικού Κώδικα, η μεν αναφερόμενη στην παράγραφο 1 περίπτωση β' του ίδιου ως άνω άρθρου πειθαρχική ποινή μετά την παρέλευση έξι μηνών από την επιβολή της, η δε αναφερόμενη στην περίπτωση γ' του αυτού άρθρου από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24

Το δέκατο τρίτο εδάφιο της περιπτώσεως δ' της παραγράφου 7 του άρθρου 5 του ν. 2408/1996 (ΦΕΚ 104 Α'), όπως η ανωτέρω περίπτωση αντικαταστάθηκε από το άρθρο 14 του ν. 3472/2006 (ΦΕΚ 135 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«Το Διοικητικό Συμβούλιο βρίσκεται σε απαρτία και συνεδριάζει έγκυρα όταν παρίσταται ή εκπροσωπούνται σε αυτό τουλάχιστον επτά μέλη του και αποφασίζει με απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων ή εκπροσωπούμενων σε αυτό. Κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου μπορεί να εκπροσωπήσει ένα μόνο από τα απουσιάζοντα μέλη με απλή εξουσιοδότηση.»

Άρθρο 25

Με διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, μπορεί να κωδικοποιούνται σε ενιαίο κείμενο οι διατάξεις περί της εταιρείας «Θέμις Κατασκευαστική Α.Ε.». Κατά την κωδικοποίηση επιτρέπεται, χωρίς να αλλοιώνεται η έννοια των ισχυουσών διατάξεων, νέα διάρθρωση, όπως διάσπαση ή συγχώνευση άρθρων, νέα κατάστρωση αυτών ή απόλειψη διατάξεων που έχουν καταργηθεί ρητά ή σιωπηρά, καθώς και οποιαδήποτε αναγκαία φραστική μεταβολή.

Άρθρο 26

Επιλογή Προϊσταμένων Φύλαξης (Αρχιφυλάκων) και Υπαρχιφυλάκων των Καταστημάτων Κράτησης – Καθορισμός θέσεων Υπαρχιφυλάκων

1. Η επιλογή σε θέσεις Αρχιφυλάκων των Καταστημάτων Κράτησης γίνεται με απόφαση του αρμόδιου Υπηρεσιακού Συμβουλίου από υπαλλήλους του κλάδου ΔΕ Φύλαξης με βαθμό Α'.

Αν δεν υπάρχουν ή δεν επαρκούν επιλέγονται υπάλληλοι με βαθμό Β', οι οποίοι έχουν συμπληρώσει τουλάχιστον τέσσερα (4) έτη υπηρεσίας στο βαθμό αυτόν.

Κριτήρια για το σχηματισμό κρίσης αποτελούν: α) ο συνολικός χρόνος υπηρεσίας, β) η άσκηση καθηκόντων στη θέση υπαρχιφύλακα, γ) η δραστηριότητα στην υπηρεσία και η ικανότητα ανάληψης πρωτοβουλιών και ευθυνών.

2. Η επιλογή σε θέσεις Υπαρχιφυλάκων των Καταστημάτων Κράτησης γίνεται με απόφαση του αρμόδιου Υπηρεσιακού Συμβουλίου από υπαλλήλους του κλάδου ΔΕ Φύλαξης με βαθμό Α'. Αν δεν υπάρχουν υπάλληλοι με βαθμό Α' ή αυτοί δεν επαρκούν επιλέγονται υπάλληλοι

με βαθμό Β' και αν και αυτοί δεν επαρκούν, υπάλληλοι με βαθμό Γ' με τετραετή υπηρεσία στο βαθμό.

Κριτήρια για το σχηματισμό κρίσης αποτελούν: α) ο συνολικός χρόνος υπηρεσίας, β) η δραστηριότητα στην υπηρεσία και η ικανότητα ανάληψης πρωτοβουλιών και ευθυνών.

Η επίδραση των αναρρωτικών αδειών στην ικανότητα του υπαλλήλου για την άσκηση καθηκόντων Αρχιφύλακα και Υπαρχιφύλακα, όπως επίσης και οι συστηματικά επαναλαμβανόμενες αναρρωτικές άδειες και η ύπαρξη πειθαρχικών ποινών, συνεκτιμώνται από το υπηρεσιακό συμβούλιο κατά την επιλογή.

3. Η διαδικασία πλήρωσης των ανωτέρω θέσεων κινείται με ανακοίνωση του Υπουργού Δικαιοσύνης, η οποία αποστέλλεται στα Καταστήματα Κράτησης και αναρτάται σε αυτά. Για την ανάρτηση συντάσσεται έκθεση που υποβάλλεται στον Υπουργό Δικαιοσύνης. Με την ανακοίνωση καλούνται οι ενδιαφερόμενοι, που έχουν τα νόμιμα προσόντα, να υποβάλουν αίτηση, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία είκοσι (20) ημερών, από την επομένη της αναρτήσεως της ανακοινώσεως.

Στην ανακοίνωση προσδιορίζονται οι κενές θέσεις και καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις συμμετοχής στη διαδικασία επιλογής και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Εκδίδεται ένα μήνα πριν από τη λήξη της θητείας των υπηρετούντων, κατά την πρώτη δε εφαρμογή εντός μηνός από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

4. Για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται από τις διατάξεις του παρόντος και αφορούν στη διαδικασία και τον τρόπο επιλογής Αρχιφυλάκων και Υπαρχιφυλάκων, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα για την επιλογή προϊσταμένων τμήματος.

5. Ο αριθμός των θέσεων Υπαρχιφυλάκων ανά Κατάστημα Κράτησης ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

6. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργείται το π.δ. 1/2004 (ΦΕΚ 1 Α') «Επιλογή σε θέσεις Υπαρχιφυλάκων και Αρχιφυλάκων στα Γενικά, Ειδικά και Θεραπευτικά Καταστήματα Κράτησης αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης».

Άρθρο 27
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 45 παράγραφος 4 αυτής.

Αθήνα,

2008

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΣΙΟΥΦΑΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΕΛΕΝΗ - ΦΟΙΒΗ ΧΛΙΜΙΝΤΖΑ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Κ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ